

Landet, og det er nødvendigt og overordentlig værdifuldt. Dernæst vil man opnaa, at Vilkaarligheden forsvinder, thi al Vilkaarlighed maa man bekæmpe. Hvilket Erhverv det end rammer, gælder det om at skaffe Ensartethed i Pligter indenfor vedkommende Erhverv, altsaa baade for store og smaa. For det tredje vil man have skabt Betingelser for, at vor Flæskeproduktion fremdeles kan gaa sin Gang, og at der vil blive Ro her i Landet om hele dette økonomiske Spørgsmaal. Som Stillingen er, er der intet, der i den Grad ærgrer Landbrugerne som det, at hver Gang de skal ombytte deres Sæd, skal de lægge en Femkrone ved hver Sæk Rug eller Hvede, de vil have byttet med Majs. Hvis vi kunde faa en Ordning, hvorved vi kunde faa Brødkornet ombyttet, uanset om Majsen var dyr eller billig, vilde vi kunne undgaa alle Tvangsforanstaltninger; men er det umuligt, maa vi gaa den anden Vej for at naa det samme Formaal og trykke Prisen paa Majs, og jeg vil henstille, at den højtærede Minister og Prisreguleringskommissionen tager dette Spørgsmaal op til nøje og alvorlig Overvejelse, thi det er et Spørgsmaal, som trænger sig paa og maa løses. Det er beklageligt, at vi kommer saa sent til det. Efter min Mening burde det allerede være sket i 1914, og jeg lægger ikke Skjul paa og har ingen Sinde lagt Skjul paa, at jeg den Gang var og fremdeles er en Tilhænger af, at der var blevet fastsat en Maksimalpris, der stod i Forhold til Majsprisen. Havde vi haft denne bevægelige Maksimalpris, havde vi været ude over det Postyr, der har været om Kornspørgsmaalet.

Finansministeren (Brandes): Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) holdt i Gaar et Foredrag, som omhandlede den finansielle Stilling i Øjeblikket og endnu mere den finansielle Stilling, saaledes som den vilde komme til at foreligge i Løbet af indeværende Finansaar og ved Afslutningen af dette, idet det ærede Medlem da støttede sig til nogle Opgørelser, der findes i Aktstykkerne til Ændringsforslagene til Tillægsbevillingslovforslaget. Jeg skal i den Anledning gøre nogle Bemærkninger, idet jeg dog mere vil beskæftige mig med den almindelige Hensigt, om jeg saa maa sige, i det ærede Medlems Foredrag end med Enkeltheder.

Jeg maa maaske først sige, at det ærede Medlem i sit Foredrag gaar ud fra, at Verdenskrigen vil vedvære til den 31. Marts 1917. Kun under denne Forudsæt-

ning er det ærede Medlems Opgørelser og Tal om ikke helt rigtige saa dog forstaaelige; og det ærede Medlems almindelige Hensigt med Foredraget forekommer mig at være denne at advare mod at se alt for lyst paa Forholdene. Der har ganske vist været en saadan Tendens hist og her, der er ogsaa i Rigsdagen fremsat Udtalelser om, at Staten var velstillet og i Stand til at møde de Vanskeligheder, som kunde opstaa. I Bladene og andre Steder har der været fremsat Bemærkninger som, at Staten svømmer i Penge, og at man ikke kunde begribe, hvorfor Staten skulde gaa til at kræve nye Skatter som f. Eks. Merindtægtskatten med dens store Beløb, og at man lige saa lidt kunde forstaa, hvorfor det var nødvendigt at paalægge Rederne den Fragtavgift, om hvilken man nu lykkeligt er kommet til Enighed. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at der ikke er nogen Grund til at se lyst paa den finansielle Stilling, som kan tænkes at være til Stede under det nu begyndte Finansaar, og at man ikke noksom kan vurdere de Vanskeligheder, Besværligheder, ja Farer, der kan møde, selv om man gaar ud fra, at Danmark ikke indrages i Verdenskrigen, hvad jo ogsaa det ærede Medlem gik ud fra; thi naar det almindelige Sammenbrud kommer, falder alle Forudsætninger, alle Overvejelser af den Art, vi her kan anstille, bort. Men selv under Hensyntagen dertil kan enhver indse, at Maskerne i Nettet kan trække sig tættere sammen, store Besværligheder kan opstaa, som vi ikke i Øjeblikket kan øjne eller have nogen Mening om, men som der i og for sig ikke er Grund til at fremkalde stærkt for Tanken eller her at dvæle ved. Paa den anden Side slog det ærede Medlem fast, at det var den forhaandenværende Situations Fortsættelse, man maatte gaa ud fra, man havde ikke andet end den at regne med, og det ærede Medlem var, som ogsaa fremhævet i hans Foredrag, enig med mig i, at fra først af, naar man skulde lægge Budgettet, var der ikke anden Mulighed end den at bygge paa de sædvanlige normale Tilstande.

Det ærede Medlem gav mig den Ros, da jeg i Oktober 1915 fremlagde Finanslovforslaget, at det da var lykkedes mig at holde Krav fra mine Kolleger i Ministeriet tilbage i større Grad, end det var lykkedes mig Aaret forud. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem skulde være tilbøjelig til at gentage denne Ros overfor mig nu, efter at Finanslovforslaget og snart Tillægsbevillingslovforslaget er vedtaget, og